

мужъ Сократъ премудрѣйшій. Онъ говорилъ че лошо е невѣжество, богатство же, и величества, извори всякаго вида злости. На свои ученицы порачавалъ три, то есть мудрости, стыда, и молчаніе, и говорилъ къ нимъ: Чи добрый другъ былъ най добро отъ всички-те притяжанія, Говорющій за одного Владѣтеля кой бы сторилъ голѣмы иждивенія за здание на своя-та Палата, но не былъ иждивилъ ничтоже за да стане добродѣтелный, казувалъ: Чи отъ всички-те страни ся собра множество, за да види тая палата, но никой не ся постара да види него, сир. Владѣтеля. Егда онии 30 мучители Аѳинейски клали немилостиво граждане-те, Сократъ рекъ одному філософу: Нека ся радуваме, понеже мы не сме, какъ-то велики-те содержаніе на трагедіи (видъ лиромъ представленія.) Единъ фісіогномонъ рекалъ за него. Какъ былъ гнѣвливъ, раскошественъ и пїяница: неговин же ученицы ся засмѣли, обаче като искаха да биятъ фісіогнома онаго, Сократъ ги забранилъ, исповѣдуя, какъ былъ приялъ нѣкогда склонность въ тія лошевинны, но ся поправилъ послѣ чрезъ словесность. Казувалъ чи ся